

**БАЗА ПИТАЊА ЗА ПРОВЕРУ ОПШТЕ ФУНКЦИОНАЛНЕ
КОМПЕТЕНЦИЈЕ: ОРГАНИЗАЦИЈА И РАД ДРЖАВНИХ ОРГАНА У
РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ**

I

*(Историјски, правни, политички, културни и економски
контекст у Републици Србији)*

1. Сретење - дан државности Републике Србије слави се 15. и 16. фебруара као дан сећања на:
 - а) дан дизања Другог српског устанка у Такову (1815. године)
 - б) дан дизања Првог српског устанка у Орашцу (1804. године) и дан доношења првог устава Кнежевине Србије - Сретењског устава у Крагујевцу (1835. године)
 - в) дан доношења Сретењског устава у Крагујевцу (1835. године)

2. Кнежевина Србија је добила признање државне независности 1878. године на:
 - а) Берлинском конгресу
 - б) Бечком конгресу
 - в) Париском конгресу

3. Државна заједница Србије и Црне Горе постојала је у периоду:
 - а) од 2003. до 2006. године
 - б) од 1992. до 2003. године
 - в) од 1992. до 2006. године

4. Важећи Устав Републике Србије донет је:
 - а) 1990. године
 - б) 2006. године
 - в) 2010. године

5. Законе доноси:
 - а) Народна скупштина
 - б) Влада
 - в) председник Републике

6. Пре ступања на снагу, закони се морају објавити:
 - а) на сајту Народне скупштине
 - б) у „Службеном гласнику Републике Србије“
 - в) у јавним средствима обавештавања

7. Ако су одредбе два закона истог степена општости у сукобу (уређују исто питање на различит начин), при чему је један од њих донет 2015. године а други 2018. године, примениће се:
 - а) старији закон јер је раније донет
 - б) новији закон
 - в) о томе ће морати да одлучи Народна скупштина

8. Када постоје општији закон (lex generalis) и посебан закон (lex specialis) у истој области (на пример, закон који уређује општи управни поступак и закон који уређује поступак у одређеној врсти управних ствари, нпр. царински поступак), најпре ће се применити:

- а) општији закон јер је системског карактера
- б) посебан закон
- в) ниједан

9. У Републици Србији је у службеној употреби:

- а) српски језик и ћирилично писмо
- б) српски језик и ћирилично писмо, а латинично писмо у складу са законом
- в) српски језик и ћирилично писмо, као и језици и писма националних мањина у складу са законом

10. Владавина права најпре значи:

- а) првенство права у односу на политику
- б) повиновање свих органа власти Уставу и закону
- в) обавезу органа управе да се потчињавају законодавцу и Влади

11. Референдум и народна иницијатива као облици непосредног учешћа грађана у вршењу власти могући су:

- а) само на државном нивоу
- б) на државном, покрајинском и локалном нивоу
- в) само на локалном (општинском и градском нивоу)

12. Пословна способност (способност самосталног одлучивања о својим правима и обавезама) стиче се пунолетством. Лица која су пунолетна могу у поступку пред органима управе да самостално предузимају процесне радње, изузев када им је пословна способност одузета или ограничена:

- а) одлуком надлежног суда
- б) одлуком надлежног центра за социјални рад
- в) одлуком надлежног општинског органа управе

13. Најнижи суд опште надлежности у Републици Србији јесте:

- а) основни суд
- б) општински суд
- в) прекршајни суд

14. Најважнији европски документ о људским правима јесте:

- а) Декларација о људским правима
- б) Европска конвенција за заштиту људских права и основних слобода
- в) Европска социјална повеља

15. Грађанин Републике Србије може се обратити Европском суду за људска права ради заштите свог права пошто:

- а) искористи сва правна средства за заштиту пред домаћим судовима
- б) искористи сва правна средства за заштиту пред домаћим органима, укључујући и уставну жалбу пред Уставним судом

16. Два кључна системска закона о државној управи у Републици Србији су:

- а) Закон о локалној самоуправи и Закон о државној управи

- б) Закон о државној управи и Закон о државним службеницима
в) Закон о државним службеницима и Закон о платама државних службеника и намештеника
17. Чланови политичких странака не могу бити:
а) судије, јавни тужиоци, судије Уставног суда, Заштитник грађана, припадници полиције и војске, као и друга лица за која то одреди закон
б) судије и јавни тужиоци
в) сви носиоци јавних функција
18. Систем организације власти у Републици Србији (одређује се према односима између носилаца законодавне и извршне власти) припада типу:
а) полупредседничког система
б) парламентарног система
в) председничког система
19. Републику Србију представља у земљи и иностранству:
а) председник Владе
б) председник Републике
в) председник Владе и председник Републике
20. Творац првог српског речника, објављеног 1818. године у Бечује:
а) Вук Караџић
б) Доситеј Обрадовић
в) Његош
21. Добитник Нобелове награде за књижевност Иво Андрић написао је, поред других, и следећа дела:
а) „Госпођица“ и „Јелена, жена које нема“
б) „Тврђава“ и „Дјевојка црвене косе“
в) „Башта сљезове боје“ и „Приче о Нику“
22. Надежда Петровић била је једна од првих Српкиња која се бавила:
а) медицином
б) филозофијом
в) сликарством
23. Српски физичар и хемичар, оснивач Института за нуклеарне науке „Винча“ и касније председник САНУ, био је пред Други светски рат, заједно са француском научницом Иреном Жолио-Кири, предложен за Нобелову награду (нису је добили). Његово име је:
а) Михаило Петровић
б) Павле Савић
в) Милутин Миланковић
24. Најстарија српска књижевна, културна и научна институција Матица српска налази се у:
а) Новом Саду *
б) Сремским Карловцима *
в) Београду "

25. Монетарну политику и политику курса динара води:
- а) Влада
 - б) Народна банка Србије
 - в) свака пословна банка
26. На природним богатствима и добрима од општег интереса странци могу стећи:
- а) право концесије
 - б) право својине
 - в) право коришћења и располагања
27. Највиши државни орган ревизије јавних средстава у Републици Србији је:
- а) Народна банка Србије
 - б) Државна ревизорска институција
 - в) Народна скупштина
28. Поступак јавних набавки дужни су да спроводе:
- а) сви државни органи
 - б) сви корисници јавних средстава
 - в) сви органи власти
29. У поступку експропријације остварује се:
- а) продаја непокретности у јавној својини
 - б) продаја непокретности у приватној својини
 - в) принудно претварање приватне у јавну својину, уз правичну накнаду

II

(Послови и организација државне управе)

30. Када два или више органа државне управе сматрају да су надлежни за исти конкретан посао (на пример, за издавање неке дозволе) или да ниједан од њих није надлежан, постојаће сукоб надлежности. Тај сукоб решава:
- а) Влада
 - б) Уставни суд
 - в) руководиоца вишег органа државне управе
31. Ради извршавања закона органи државне управе ^Јогу, када су законом изричито овлашћени, да доносе прописе за извршавање закона, и то:
- а) правилнике и упутства
 - б) правилнике
 - в) правилнике, наредбе и упутства
32. Прописи за извршавање закона које доносе органи државне управе потпадају под контролу уставности и законитости, коју врши:
- а) Уставни суд
 - б) Влада

в) највиши суд у Републици Србији

33. У извршавању закона, других прописа и општих аката органи државне управе решавају у управним стварима тако што доносе појединачне правне акте којима одлучују о правима, обавезама и правним интересима странака. Општи назив за те акте је управни акти или:

- а) одлука
- б) решење
- в) сагласност

34. Органи државне управе решавају у управним стварима по правилима:

- а) општег и посебног управног поступка
- б) грађанског поступка
- в) судског поступка

35. Када орган управе не донесе никакво решење у законском року или о њему не обавести странку, а поступак је покренут захтевом странке, та ситуација се назива:

- а) „ћутање управе“
- б) „пропуштање рока“
- в) „немар управе“

36. Евиденције о личним стањима грађана и друге збирке података прописане законом које води органи управе и други овлашћени субјекти називају се:

- а) матичне књиге
- б) јавне евиденције
- в) збирке личних података

37. Примери јавних исправа су:

- а) тестамент, уговор, пословне књиге
- б) уверење о приходима по члану домаћинства, лекарско уверење
- в) уверење о неосуђиваности, уверење да се не води истрага

38. Послови инспекцијског надзора могу се поверити:

- а) имаоцима јавних овлашћења
- б) органима покрајине, општине, града и града Београда
- в) регулаторним телима

39. Примена електронских средстава у обављању послова органа државне управе означава се скраћеницом: *
- а) е-управа
 - б) информатичка управа *
 - в) е-влада
40. Органи државне управе се оснивају (и укидају):
- а) законом
 - б) одлуком Владе
 - в) уредбом Владе
41. Министре именује и разрешава:
- а) Влада
 - б) председник Владе
 - в) Народна скупштина
42. Руководиоце органа управе у саставу министарства и посебних организација поставља и разрешава:
- а) Влада (уз одређене изузетке)
 - б) Народна скупштина
 - в) министар
43. Једног или више државних секретара у министарству поставља и разрешава:
- а) министар
 - б) Влада на предлог министра
 - в) Влада на предлог председника Владе
44. За заштиту имовинских права и интереса Републике Србије и, с тим у вези, за заступање органа државне управе надлежно је:
- а) Државно правобранилаштво
 - б) Републичко јавно тужилаштво
 - в) министарство надлежно за послове финансија
45. Начела за унутрашње уређење и систематизацију радних места у органима државне управе прописује:
- а) Народна скупштина законом
 - б) Влада уредбом
 - в) министарство надлежно за државну управу
46. Систематизацијом се утврђује:
- а) број радних места и извршилаца, описи послова радних места и посебни услови за обављање послова
 - б) распоред послова и задатака на унутрашње организационе јединице и извршиоце
 - в) систем обављања послова и задатака
47. Месна канцеларија је:
- а) орган месне заједнице
 - б) подручни орган општинске или градске управе
 - в) орган сеоске самоуправе

II

I

(Начела рада државне управе)

Према уставном начелу поделе власти, уређење власти почива на подели власти на законодавну, извршну и судску, па би
ани државне управе:

- чинили посебну, четврту власт (управна власт)
- чинили део извршне власти, чији је носилац Влада
- чинили органе који не представљају органе власти

Као део извршне власти и за свој рад одговорни Влади, која смерава и усклађује њихов рад и врши према њима др
ашћења, органи државне управе су:

- самостални у вршењу својих послова
- немају самосталност у вршењу својих послова
- делимично су самостални

У односу на државне службенике, начело законитости (члан 5. Закона о државним службеницима) значи:
дужност поступања у складу са Уставом, законом и другим прописом, као и правилима струке
дужност поступања у складу са Уставом и законом
дужност понашања у складу са Уставом, законом и другим прописом

Појединачни правни акти (управни акти) и радње управних органа могу бити незаконити:

- само у погледу њихове садржине
- у погледу њихове садржине и облика (форме)
- у погледу њихове садржине, облика и поступка у коме су донети, односно у коме су радње предузете

Устав јемчи равноправност полова, а за пружање заштите у случајевима полне дискриминације, на пример, у области
ошљавања или на раду, надлежан је:

- суд
- Повереник за заштиту од дискриминације
- Повереник за заштиту равноправности

Закон о државној управи такође обавезује органе државне управе да при решавању у управном поступку и предузимању
авних радњи поштују начело сразмерности, и то тако што су дужни да:

- користе она средства која су за странку најповољнија ако се и њима постижу сврха и циљ закона
- користе она средства којима се најефикасније постижу сврха и циљ закона
- користе она средства којима се задаци најбрже извршавају да би ограничење права трајало што краће времена

54. Дужност непристрасног поступања органа државне управе и државних службеника израз је уставних начела о:
- а) једнакости свих људи и забрани дискриминације
 - б) забрани сукоба интереса и забрани повлашћивања странака
 - в) једнаком положају припадника српског народа и свих грађана који живе у Србији
55. Акт дискриминације у поступању органа државне управе и државних службеника може се починити неједнаким третманом лица:
- а) само по основима које изричито наводи Устав (члан 21. став 3)
 - б) по било ком основу
56. У односу на државне службенике, начело политичке неутралности им забрањује:
- а) да буду чланови политичких странака
 - б) да на раду изражавају и заступају своја политичка уверења
 - в) да имају своја политичка уверења
57. Ако странка не зна језик поступка, мора јој се дозволити да користи свој језик у поступку (члан 199. Устава), а орган државне управе ће:
- а) обезбедити преводиоца о свом трошку
 - б) обезбедити преводиоца о трошку странке
 - в) наложити странки да обезбеди преводиоца
58. Према начелу слободне оцене доказа, овлашћено службено лице које води поступак:
- а) по свом уверењу одлучује које чињенице узима као доказане
 - б) слободно оцењује да ли су јавне исправе ваљани докази
 - в) слободно оцењује шта је истина а шта није
59. Органи државне управе могу да прикупљају, држе, обрађују и користе податке о личности само:
- а) када су им они потребни за обављање послова из њиховог делокруга
 - б) када су на то овлашћени законом
 - в) када им странке дају податке
60. Према начелу јавности рада органа државне управе (члан 11. Закона о државној управи), ти органи су дужни да:
- а) јавности омогуће увид у свој рад, према закону којим се уређује слободан приступ информацијама од јавног значаја
 - б) јавности периодично дају информације о свом раду
 - в) поднесу извештај о свом раду
61. Сагласно начелу јавности рада органа државне управе и информације о раду државних службеника доступне су јавности, у складу са законом којим се уређује слободан приступ информацијама од јавног значаја:
- а) тачно
 - б) нетачно
 - в) делимично тачно

62. Начело о једнакој доступности радних места утврђује да су при запошљавању у државни орган кандидатима под једнаким условима доступна сва радна места, а да избор кандидата зависи од:

- а) утиска који оставе на интервјуу
- б) радне биографије
- в) стручне оспособљености, знања и вештина

63. Као једно од права припадника националних мањина, Устав обавезује органе државне управе (члан 77) да при запошљавању:

- а) воде рачуна о одговарајућој заступљености припадника националних мањина
- б) воде рачуна о томе да међу службеницима има и оних који знају језике националних мањина
- в) оглашавају конкурсе на језицима националних мањина

64. Начело о напредовању државних службеника утврђује да напредовање зависи од:

- а) стручности, резултата рада и потреба државног органа
- б) стручности и резултата рада
- в) потреба државног органа

65. У погледу стручног усавршавања, државних службеник има:

- а) дужност да се стручно усавршава
- б) право да се стручно усавршава
- в) право и дужност да се стручно усавршава

IV

(Права и дужности државних службеника)

66. Државни службеници су сви који раде у државним органима, осим:

- а) намештеника
- б) функционера и намештеника
- в) службеника који су запослени на одређено време

67. Намештеник је лице чије се радно место у државном органу састоји од:

- а) пратећих помоћно-техничких послова
- б) рачуноводствених и административних послова
- в) секретарских послова

68. У органима државне управе функционери су:

- а) руководиоци органа државне управе
- б) министри и државни секретари
- в) министри и директори посебних организација

69. Државни службеници у органима државне управе су:

- а) лица која обављају послове из делокруга органа
- б) лица која обављају послове из делокруга органа и одређене с њима повезане послове
- в) лица која нису функционери

70. Послодавац државних службеника и намештеника је Република Србија, а у њено име права и дужности послодавца (укључујући и право одлучивања о правима и дужностима државних службеника) врши:
- Влада
 - руководилац државног органа
 - јединица за управљање људским ресурсима
71. У службеничком систему разликују се две категорије државних службеника, и то:
- државни службеници на положају и државни службеници на извршилачким радним местима
 - државни службеници и намештеници
 - државни службеници са завршеним факултетом и остали
72. Радна места државних службеника на извршилачким местима разврставају се по звањима. За оне са завршеним академским студијама другог степена звања су:
- саветник, виши саветник и самостални саветник
 - млађи саветник, саветник, самостални саветник и виши саветник
 - млађи референт, саветник и виши саветник
73. Звања државних службеника са завршеним академским студијама првог степена су:
- референт и виши референт
 - саветник и референт
 - млађи сарадник и сарадник
74. Звања државних службеника са средњом школском спремом су:
- млађи референт и референт
 - млађи референт, референт и виши референт
 - сарадник и виши сарадник
75. Поред држављанства Републике Србије, пунолетства и прописане школске спреме, сви државни службеници морају да испуњавају и следећи општи услов:
- да нису осуђивани
 - да имају положен државни стручни испит
 - да имају најмање 3 године радног искуства
76. Као државни службеник не може се запослити лице:
- које има сметње у говору
 - које је осуђивано
 - коме је престао радни однос у државном органу због теже повреде радне дужности или је осуђивано на казну затвора у трајању дужем од 6 месеци
77. Извршилачка радна места се попуњавају:
- по спроведеном јавном конкурс
 - по спроведеном интерном конкурс
 - премештајем, па интерним и потом јавним конкурс
78. Право на примања државног службеника обухвата право на плату, накнаде и друга примања према закону који уређује плате државних службеника. Плата се одређује:
- множењем коефицијента одговарајуће платне групе у коју је службеник разврстан са основицом за обрачун и исплату плата
 - сабирањем основне плате за одговарајућу платну групу са додацима на плату, накнадама плате

и накнадама трошкова

в) сабирањем основне плате са накнадама плате

79. Државни службеник који је нераспоређен има током наредних 6 месеци право на:

а) плату

б) накнаду плате

в) сва примања као и други државни службеници

80. Право на одморе и одсуства обухвата право на:

а) дневни и годишњи одмор, плаћено и неплаћено одсуство

б) дневни, недељни и годишњи одмор, плаћено и неплаћено одсуство

в) годишњи одмор и плаћено одсуство

81. Годишњи одмор износи:

а) најмање 20 а највише 30 радних дана

б) најмање 18 а највише 35 радних дана

в) најмање 20 а највише 35 радних дана

82. Државни службеници:

а) немају право на штрајк

б) имају право на штрајк

в) имају право на штрајк, уз обавезу обезбеђења минимума процеса рада

83. Државни службеник има право жалбе на решење којим се одлучује о његовим правима и дужностима, и то:

а) на свако такво решење

б) на свако такво решење, осим када је жалба законом изричито искључена

в) само на решења којима се одлучује негативно по службеника

84. О жалби на решење којим се одлучује о правима и дужностима државних службеника из органа државне управе одлучује:

а) руководилац органа државне управе

б) Жалбена комисија Владе

в) суд

85. Против одлуке Жалбене комисије Владе, као и када она не одлучи о жалби државног службеника на решење којим је одлучено о његовом праву и дужности у року од 30 дана од дана пријема жалбе, државни службеник може да:

а) покрене управни спор

б) поднесе нову жалбу

в) захтева од руководиоца органа државне управе да донесе ново решење

86. Уз послове свог радног места, државни службеник дужан је да, по писменом налогу претпостављеног, ради и послове који нису у опису његовог радног места ако за њих испуњава услове (због повећаног обима посла или замене одсутног службеника), а најдуже:

а) 6 месеци

б) 3 месеца

в) месец дана

87. Дужност чувања службене или друге тајне одређене законом или другим прописом обавезује државног службеника:

- а) док му траје радни однос у државном органу
- б) и по престанку радног односа у државном органу
- в) годину дана по престанку рада у државном органу

88. Непоштовање радног времена и прописаних правила понашања у државном органу представља:

- а) повреду радних дужности за коју се може изрећи дисциплинска казна
- б) повреду угледа органа
- в) некажњиву повреду радне дисциплине

89. Државни службеник сме да саопштава информације до којих је дошао у обављању послова:

- а) само ако се ради о информацијама у вези са пословима које он обавља
- б) само ако се ради о информацијама које не штете угледу органа
- в) само ако је овлашћен да саопшти информације

90. Државни службеник је дужан да својим понашањем чува углед органа, а та се обавеза односи на:

- а) понашање приликом обављања послова
- б) понашање приликом обављања послова и ван посла на јавном месту
- в) понашање приликом обављања послова и ван посла на јавном месту и у приватном животу

91. Последица одређивања оцене „не задовољава“ за државног службеника на положају јесте:

- а) престанак радног односа
- б) разрешење с положаја
- в) остаје на положају

91. Напредовање државних службеника на извршилачким радним местима могуће је на три начина:

- а) премештајем на непосредно више извршилачко радно место, постављењем на положај и преласком у виши платни разред без промене радног места
- б) унапређењем у више звање, постављењем на руководеће радно место и повећањем плате
- в) ванредним унапређењем у више звање или на положај или повећањем плате

92. Државни службеник може одговорати кривично, прекршајно, за повреде радних дужности и материјално (за штету). Одговорност за повреде радних дужности је:

- а) дисциплинска одговорност
- б) прекршајна одговорност
- в) службена одговорност

93. Ако у органу није образована дисциплинска комисија, дисциплински поступак против државног службеника на извршилачком радном месту покреће, води и доноси одлуку:

- а) непосредни претпостављени
- б) руководилац органа
- в) државни службеник на ког руководилац пренесе овлашћење за то

94. Државни службеник има/нема право да се на усменој расправи у дисциплинском поступку брани преко заступника:

- а) има

- б) нема
95. За теже повреде радних дужности може се, поред других казни, изрећи и казна:
- а) престанак радног односа
 - б) условни престанак радног односа
 - в) привремени престанак радног односа
96. Ако државни службеник на раду или у вези с радом проузрокује штету трећем лицу својим незаконитим или неправилним радом, за штету ће одговарати:
- а) државни службеник
 - б) Република Србија
 - в) орган државне управе у коме службеник ради
97. Државни службеник је одговоран за штету коју на раду или у вези с радом проузрокује државном органу, ако је штету проузроковао:
- а) намерно или из крајње ненажње
 - б) после упозорења претпостављеног да може проузроковати штету
 - в) обичним немаром
98. Ако се изменама правилника нека радна места укину или смањи број службеника, а нема места на која би се преместили прекобројни службеници или се они не сагласе са премештајем, такви државни службеници:
- а) добијају решење о премештају у други државни орган
 - б) добијају решење о престанку радног односа
 - в) постају нераспоређени
99. Намештеник заснива радни однос:
- а) решењем о пријему у радни однос
 - б) уговором о раду
 - в) уговором о повременим и привременим пословима
100. Намештеник има право на плату, накнаде и друга примања према:
- а) закону којим се уређују плате у државним органима
 - б) општим прописима о раду
 - в) одредбама уговора о раду

V «
*(Прописи у области борбе против корупције и унапређена
интегритета)*

101. Ради спречавања сукоба интереса, Закон о државним службеницима забрањује државним службеницима да приме поклон у вези с вршењем својих послова или било какву услугу или другу корист за себе или друга лица. Од забране примања поклона изузети су:

- а) сви поклони које дају странке
- б) протоколорани и пригодни поклони мање вредности
- в) поклони који се добијају без тражења

102. Дефиниција поклона у Закону о Агенцији за борбу против корупције обухвата ствар, право и услугу без одговарајуће накнаде и сваку другу корист за службеника или повезано лице, а у вези је са вршењем послова службеника. Из ове дефиниције је, ради провере Вашег знања, изостављена врста поклона који се може и најчешће добити, а наведена је у дефиницији на првом месту, атоје:

- а) новац
- б) бесплатна храна и пиће
- в) парфеми

103. Повреда дужности, односно правила у вези са забраном примања поклона, других услуга и користи квалификована је у Закону о државним службеницима као:

- а) лакша повреда радне дужности
- б) тежа повреда радне дужности
- в) лакша или тежа повреда радне дужности, зависно од тежине

104. Пригодни поклон мање вредности је онај чија појединачна вредност не прелази:

- а) 5% просечне месечне зараде без пореза и доприноса у Републици Србији
- б) 1% просечне месечне зараде без пореза и доприноса у Републици Србији
- в) 3% просечне месечне зараде без пореза и доприноса у Републици Србији

105. Државни службеник на извршилачком радном месту дужан је да у случају интереса који он или с њиме повезано лице може имати у вези са одлуком органа у чијем доношењу учествује:

- а) писмено обавести руководиоца органа (ради изузећа)
- б) буде уздржан од могућности сукоба интереса
- в) даје предност јавном интересу пред својим приватним интересом

106. Државни службеник може ван радног времена да ради за другог послодавца (додатни рад), ако тај рад није забрањен законом или другим прописом, не ствара могућност сукоба интереса или не утиче на непристрасност његовог рада. Поред наведених услова, за додатни рад потребна је:

- а) писмена сагласност руководиоца органа
- б) дозвола руководиоца органа
- в) сагласност Агенције за борбу против корупције

107. Државни службеник сме/не сме бити оснивач привредног друштва или јавне службе или се бавити предузетништвом:

- а) сме
- б) не сме

108. Државни службеник не сме бити:

- а) директор правног лица
- б) директор или заменик директора правног лица
- в) директор, заменик или помоћник директора правног лица

VI

(Односи органа државне управе са Владом, Народном скупштином, председником Републике, другим државним органима и имаоцима јавних овлашћења)

109. За рад органа државне управе Народној скупштини одговара:

- а) Влада
 - б) руководилац органа државне управе
 - в) председник Владе
110. Орган државне управе може затражити да му суд достави списе потребне за вођење управног поступка, а суд:
- а) је дужан да их достави
 - б) је дужан да их достави, ако то не омета вођење судског поступка
 - в) није дужан да их достави

111. Ако орган државне управе не достави суду исправе којима располаже, а које су потребне за вођење управног спора, то ће бити разлог за:

- а) новчано кажњавање руководиоца органа
- б) новчано кажњавање овлашћеног државног службеника

112. За узајамне односе судова и органа државне управе посебно су важни послови правосудне управе, које обавља:

- а) секретар суда
- б) министарство надлежно за послове правосуђа
- в) Високи савет судства

113. Функција Заштитника грађана је:

- а) заштита права грађана
- б) контрола рада органа државне управе
- в) заштита права грађана и контрола рада органа државне управе, Државног правобранилаштва и ималаца јавних овлашћења

114. Препоруке Заштитника грађана за отклањање утврђених неправилности, орган државне управе је дужан да спроведе и обавести га о спровођењу у року од:

- а) 60 дана
- б) 30 дана
- в) 15 дана

115. У захтеву за приступ информацијама од јавног значаја, тражилац информације је дужан/није дужан да наведе разлог због којег тражи информацију:

- а) дужан је, како би орган знао зашто му је информација потребна
- б) није дужан, успостављена је претпоставка оправданог интереса

116. Уставни суд врши контролу над радом органа државне управе:

- а) контролом уставности и законитости управних прописа (правилника, наредаба и упутстава)
- б) не врши
- в) контролом уставности и законитости управних прописа и поводом уставних жалби

117. Када је имаоцима јавних овлашћења поверено да доносе прописе за извршавање закона, ималац јавног овлашћења је дужан да пре објављивања прописа прибави мишљење о уставности и законитости тог прописа, а мишљење се прибавља од:

- а) Уставног суда
- б) Владе
- в) надлежног министарства